

Útviklandi at undirvísa

Strängnäs Blásarkvintett hefur hessa manning: Sara ?????, flöyту, Maria Burström, obo, Tomas Agnas, klarinett, Mats Klingfors, fagott og Ulf Linde, valdhorn.

Fýra teirra eru útbúgvín á solistlinjuni á konservatoriinum í Stockholm, og ein er útbúgvín í Keypmannahavn.

Dagliga yrki teirra er at spæla í Strängnäs Blásarkvintett, sum er rætttiliga kend í Svøríki. Tey ferðast nógv í Svøríki og hava konsertir, men eru at kalla ongantið uttanlands — so vit kunnu kenna okkum heiðrað!

Men ikki er tað fyrí at undirhalda okkum, at tey eru í landinum — tey eru sum sagt við sum lærarar á NAMU-skeiðnum. Tað gjørdur tey eisini í fjør, tá

skeiðið var í Svøríki. Tey fingi áheitan frá NAMU. Og í ár vórðu tey biðin um at vera við aftur.

— Og verða vit spurd aftur næsta ár, so játta vit, sigur Tomas Agnas.

— Tað er stuttligt at fáast við børn. Og útviklandi. Tú lærir tey, at tey skulu gera soleiðis og soleiðis, og tað fær teg at hugsa: »Hvussu er tað nú — geri eg soleiðis sjálvur?« So hetta hevur eisini positiva ávirkan á spælið hjá tær sjálvum.

— Er ikki stórt umskifti frá at vera tónleikari burturav til at undirvísa so nógv?

— Nei, tí vit hava øll privatnæmingar. Tað er tó av áhuga, sigur Tomas Agnas.

Heri

Lýsið í söslalunum

skeiði. — Um vit vera við næsta ár? Tað veldst um, um vit verða spurdur — og tað er heldur ikki vist, at vit fáa tíð. Vit mugu jú fáa fri til hetta, og tað skal helst eisini liggja nakað samstundis sum ferian. Hetta er so ferian hjá mær, sigur Arne Svendsen.

— Hvat dæmar konunum tað?

— Eg havi mina við!

Vælumtóktr blásarar

København's Messingbläserkvintet spælir hvørt av sínum.

Renessansutónleikurin visir seg at ljóða einastandandi væl fyrí hesi ljóðføri — hóast hann upprunaliga varð skrivaður fyrí onnur ljóðføri. Eitt nú varð bassurin ikki uppfunnin tá, og teir ventilar, vit nýta í dag, sóu ikki dagsins ljós fyrr enn í 1815, tá ið tann stóra kollveltingin innan fyrí hesi ljóðføri fór fram. Tá broyttust møguleikarnir fyrí tey fullkomiliga.

Áðrenn tað funnst bert natúrtrompetir, natúrhorn — har varrnar vóru »ventilar« — og trombonir. Tó varð teirra serligi møguleiki við glissando-spæli ikki brúktur.

30 tey seinastu árinu er sera nógvur tónleikur

skrivaður fyrí messingblásarkvintett, og hetta triva teir eisini — umframt jass- og undirhaldstónleik — stutt sagt alt møguligt.

20 ára føðingardag halda teir næsta ár. Teir eru nógv urðidnir — fáa áheitan frá bæði Peri og Pól at spæla ymiskt, saman við øðrum orkestrum og einstaklingum — og Danmarks Radio og TV heita javnan á teir um uppgávur av ymsum slag. Og við tað, at teir eru so fjølbroyttir, verða uppgávnar jú nógv. Eftirsum ikki finst so nógv av originaltilfari fyrí messingblásarkvintett í eldri kamartónleiki, hava teir medvirkað til, at nógv tónaskald eru farin undir at skriva kamartónleik fyrí messingblásarar. Nógvir teirra hava skrivað júst til hesa kvintettina.

Teir fáast eisini við upplýsandi konsertvirksemi — ferðast út á skúlarnar og greiða frá tónleikinum og ljóðførunum.

Ikki er smávegis, sum donsk bløð — ennátá týsk — rósa kvintettini. Sum eitt blað tók til: »Heldur siga tað í stuttum: hesir fimm duga at spæla, og teir vita, hvat tónleikur er«.

Teir vera so at hoyra í Vesturkirkjuni í annaðkvøld.

Heri

M/S »Vestfart«

okkara nýb. 07

Leveraður til P/F Sólsker, Eiði

Vit takka fyrí álitid og ynskja skipi, reiðari og manning góða eydnu

A/S Vágs Skipasmiðja

900 Vágur

Telefon 73001 - 73010 - Telex 81374 jdahl fa - Telefax 73825